

உரையாசிரியர்களின் உரைத்திறன் மீதான திறனாய்வு குறித்த வாசிப்புக்

கோட்பாடு

Readers respond theory on Criticism of Urayasiriyars' Explicit Skill

சீ.சரவணஜோதி சீத்தாராமன் / Saravanajothi seetharaman¹

மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை / Manonmani Devi M. A. R. Annamalai²

¹Assistant Professor, Department of Tamil, Thiagarajar College, Madurai, India.

²Associate Pofessor, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University

*Corresponding Author's Email: saravanajothi_tam@tcarts.in

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இவ்வாய்வின் முதன்மை நோக்கம் உரையாசிரியர்களின் உரைகள் மீது எழக்கூடிய விமர்சனங்கள் புதிய நோக்கில் வாசிக்கப்பட வேண்டியவை. பழந்தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய உரையாசிரியர்களின் ஆய்வுத்திறனை விமர்சிப்பதாக மு.வை.அரவிந்தன் எழுதிய உரையாசிரியர் என்ற நூல் அமைகிறது. உரையாசிரியர்கள் என்பர்கள் திறனாய்வாளர்கள். மூல நூலின் கருத்துக்களைத் திறனறிந்து எடுத்துரைக்கும் உரையாசிரியர்களின் உரைகளைத் திறனாய்கின்ற போக்கு 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஆய்வாக நிகழ்த்தப்பட்டது. இத்தகைய ஆய்வுகளை வாசிப்புக் கோட்பாட்டின் வழி எடுத்துரைக்கும்போது புதிய கற்றல் நெறிகளைக் கண்டறிய முடிகிறது. இவ்வாய்வு பண்புசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் நூலாய்வு அடிப்படையில் ஒப்பீடு மற்றும் விளக்கமுறை அணுகுமுறை கையாளப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வில் உரையாசிரியர்களின் திறனாய்வு முறையும், திறனாய்வு செய்யப்பட்ட காலத்தின் அரசியல் போக்கும், சமகால வாசிப்பு முறையும் உரைகளில் தொடர்கிறது என்பதை ஆய்வாளர் உறுதிசெய்கின்றார்.

கருச்சொற்கள்: உரையாசிரியர், திறனாய்வு, வாசிப்புக் கோட்பாடு, இலக்கண உரைகள், இலக்கிய உரைகள்

Abstract

Urayasiriyar are critics of ancient Tamil literature and grammar. The major objective of the research is reading the criticism of Urayasiriyar's Urai in new angle. The book Urayasiriyar by Mu.Aravindhan Criticise Urayasiriyar's research work on ancient Tamil Literature and Grammar. Urayasiriyars are Critics of ancient tamil era. on early of 19th century researches focused on urayasiriyar's skill of explicit the primary text. When we approach this kind of researches through readers respond theory, we can find the new of learning methods. Design of the study is qualitative method and the methods of Descriptive and Comparative analysis has also been used. Researcher concluded in this research that research style of Urayasiriyars, the background of the era, contemporary reading style were still continues in Tamil.

Keywords: Urayasiriyar, Criticism, Readers respond theory, Tamil Grammar, Tamil literature.

முன்னுரை

‘வாசிப்பு’ உற்பத்தி முறையில் வளம் பெற்ற சொல்லாக்கம். உற்பத்தி முறை என்பது சமூக உற்பத்தியா? அரசியல் உற்பத்தியா? என்ற வினா எழக்கூடும். வாசிப்புக்கும் உற்பத்திக்கும் என்ன உறவு! என்பதான பல வினாக்கள் எழக்கூடும். எழவேண்டும். இலக்கியங்களில் பலவகையான கோட்பாடுகள் உற்பத்தியாகின்றன. நவீனகால இலக்கிய உற்பத்தி முறையில் வாசிப்பு கோட்பாடு (Reddar Theory) கருத்துருவாக்கம் பெற்று வருகிறது.

திறனாய்வு பற்றி மூன்று படிநிலைகளைக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

1. படைப்பாளியை மையப்படுத்தி ஆராயும் முறை
2. படைப்பை முன்னிறுத்தி ஆராய்வது
3. வாசகனை மையப்படுத்தியதாகும்.

இவ்வகையான திறனாய்வு முறைகளில் வாசிப்பை முதன்மையாகக் கொண்டு உருவாக்கம் பெற்ற திறனாய்வு முறை. ‘ழாக் தெரிதா’ வாசிப்பு முறை கருத்துக்கள் பற்றி எடுத்துரைத்தவர்களின் மேலானவர், முதன்மையானவர்.

வாசிப்பின் மூலம் ஒரு நூல், பனூல், பிரதி என்ற சொல் வழியாக படைப்பு முதன்மை பெறுகிறது. அல்லது சமூகத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறது என்று கூறலாம். படைப்பு நிலைபெற்றது என்றால் வாசகரின் ஏற்பைப் பெற்றது என்று அர்த்தம். இலக்கிய மரபைப் புதிய கோணத்தில் புரிந்துகொள்ள முயற்சித்தால் பல திறப்புகளை உருவாக்கலாம். இவ்வகையில் ஏற்புக் கோட்பாடு (Reception Theory) வாசிப்பின் அடிப்படையாக அமைகிறது.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

தமிழ் நாவலர் சரிதை 17ஆம் நூற்றாண்டிலும் 1949-இல் ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளை பதிப்பித்து வெளியிட்டார். 1921-இல் தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளை வெளியிட்டார். இதைப்போல் முந்நீர்பள்ளம் பூர்ணலிங்கம் பிள்ளை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை 1929-இல் ஆங்கிலத்தில் வெளிவருகிறது. இந்நூல் தமிழ் இலக்கியத்தை வகைப்படுத்தும் முறைக்கு முதன்மையானதாகும். இதுபோல் தண்டபாணி தேசிகர் எழுதிய புலவர் புராணம் போன்றவை முன்ஆய்வுகளாகக் கருதலாம்.

யாழ்ப்பாணத்துச் சபாபதி நாவலர் எழுதிய ‘திராவிடப் பிரகாசிகை’ என்னும் நூல் 1989-இல் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைப் பாகுபடுத்திக் காட்டியதில் முதன்மையானதாகும். இந்நூல் பாகுபாடு ஐந்து பிரிவுகளாக இருந்தது.

1. தமிழின் தெய்வப் பழமை மரபியல்
2. இலக்கண மரபியல்
3. இலக்கிய மரபியல்
4. சாத்திர மரபியல்
5. ஒழிபியல்

இவ்வித பகுப்பு முறை மு.அருணாசலம் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பகுப்பு முறைக்கு அடிக்கோடிட்டது. உரையாசிரியர் நூலின் பகுப்பு முறைக்கும் இந்நூல் முன் வழிகாட்டி எனலாம். மு.வை.அரவிந்தன் தம் இயல் பகுப்பு அமைத்துக் கொண்ட முறைக்குத் திராவிடப் பிரகாசிகை அடிக்கோலிட்டது.

Saravanajothi seetharaman (2020), Ethic literature and tradition of thinnai theory என்ற கட்டுரையில், உரைகள் அரசியல் பின்புலத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை எடுத்துரைப்பதாக இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது.

ஏற்புக் கோட்பாடு (RECEPTION THEORY)

“படைப்பை வாசகர்கள் ஒட்டுமொத்தமாக காலந்தோறும் எப்படியெல்லாம் வாசித்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதன் அடிப்படையில் அதை மதிப்பிடும் இலக்கியத் திறனாய்வு முறை. ஒரு நூல் என்பது அதை வாசகர்கள் வாசித்து அர்த்தப்படுத்திக்கொள்வதன் மூலம் உருவாகும் பொது அர்த்தங்களின் தொகை என்று கருதும் ஆய்வு முறை. வாசக எதிர்வினைக் கோட்பாட்டின் வரலாற்று ரீதியான விரிவாக்கம் இது. ஹான்ஸ் ராபர்ட் ஜாஸ் (Hans Robert Jauss) என்பவரால் 1960களில் முன்வைக்கப்பட்டது. பண்பாட்டு ஆய்வாளர் ஸ்டுவர்ட் ஹால் அவர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டது? (ஜெயமோகன், ஏற்புக் கோட்பாடு, December 9, 2020/ www.jeyamohan.in/106341) பண்பாட்டு ஆய்வுகளாக முன்னெடுத்த வாசிப்புமுறை. உரைகளின் மீதான திறனாய்வு செய்யப்பட்ட நூல்களை, வாசிப்பு எப்படிப்பட்ட புரிதல்களை ஏற்படுத்தும் என்பதை இவ்வாய்வில் காண முற்படலாம்.

ஒரு நூலுக்கு வாசிப்பின் அர்த்தம் புறவயமானது அகவயமானது என இரண்டாகப் பகுக்கலாம். பின் அமைப்புவாதக் கோட்பாட்டாளர்கள் புறவயமான அர்த்தம் கொள்ளப் படுகின்ற கருத்தியல்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் குறிப்பிட்ட சூழலில் வாசகரின் தனித்துவமான எதிர்வினையைக் கட்டமைக்கப்படுகிறது.

வாசகனின் வாசிப்பில் எதிர்வினையாக அமையும் கருத்தியல்,

1. வாசகராக பொது எதிர்ப்பை நிகழ்த்துதல்
2. வாசிப்பில் எதிர்ப்பின் விளைவுகளாக உருவாகிய
 - அ. ஏமாற்றம்,
 - ஆ. நிறைவு
 - இ. மறுப்பு,
 - ஈ. ஏற்புபோன்ற கூறுகளைத் தன்னகத்தைக் கொண்டிருக்கும்.
3. வாசகரின் எதிர்ப்பையும் எதிர்பார்ப்பையும் உள்வாங்கிச் செயல்படும் படைப்பின் இயல்பு.

என்பதான கருத்துக்கள் வாசிப்பில் வாசகனின் மனதளவில் ஏற்படுத்தும் எதிர்வினைகளாகும்.

உரையாசிரியர்களின் உரைகளைத் திறன் ஆய்ந்து கூறும் நூல்களின் மு.வை. அரவிந்தன் (1968) எழுதிய ‘உரையாசிரியர்’ என்ற நூல் ஆகும். இந்நூலின் வழி உரையாசிரியர்களின் திறனை ஆய்வதில் வாசகனின் ஏமாற்றம், நிறைவு, மறுப்பு, ஏற்பு போன்ற கருத்தியல்வழி விவாதமாக வாசிப்பு அமையப்பெறுகிறது.

ஆய்வு நெறி முறைகள்

இவ்வாய்வு பண்புசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் நூலாய்வு அணுகுமுறை கையாளப்பட்டுள்ளது. நூலாய்வில் ஆய்வுக்கு தேவையான நூல்கள், கட்டுரைகள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விளக்கமுறை அணுகுமுறையில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆய்வாளர் உரையாசிரியர் நூலினையும் திறனாய்வு கோட்பாட்டினையும் குறித்து ஆய்வு செய்துள்ளார். எனவே தரவுகள் முழுமையாக சேகரிக்கப்பட்டு நிரல் படுத்தப்பட்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டன.

நூல் தோற்றப் பின்புலம் வாசிப்பின் ஊடாக

பழமையும் புதுமையும் இணைதல்வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு உரையாசிரியர் நூல் உருவாக்கப்பட்டது. 1968இல் உரையாசிரியர் நூல் முதற்பதிப்பு வெளிவருகிறது. இதே ஆண்டில் இந்நூல் தமிழக அரசு விருது பெறுகிறது. இவ்வாய்வு நூல் பொதுப்பகுதி, சிறப்புப் பகுதி என இரு பகுதியாக பகுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. பொதுப்பகுதியில் உரை வளர்ந்த வரலாறு, உரையாசிரியர்கள் தந்த உரைவகைகள், உரைகளின் பொதுவியல்புகள், சிறப்புப் பகுதியில் உரையாசிரியர் பரம்பரையை, முதல், வழி, சார்பு, என்று மூன்றுவகையாகப் பகுத்துக்காட்டப்பட்டது.

உரையாசிரியர் நூல் இலக்கண உரையாசிரியர் இலக்கிய உரையாசிரியர், சமய உரையாசிரியர் என்பதாகப் பகுத்துக் காட்டுகிறார். இதற்குப் பின்னர் மு.அருணாசலம் அவர்களின் 13ஆம் நூற்றாண்டு இலக்கிய வரலாறு 1969 முதல் 1990 வரை என்று வரையறுத்துக் கூறமுடியும். பதிமூன்றாண்டு தமிழ் இலக்கிய வரலாறு முதலில் பதிப்பு செய்வது வெளிவருகிறது. இவ்விலக்கிய வரலாறு மிகவும் கவனிப்புக்குரியதாகும்.

மு.அருணாசலம் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு. இயல் பகுப்பு பார்க்கும்போது, இலக்கிய உரையாசிரியர், இலக்கண உரையாசிரியர், சைவ இலக்கியம், வேதாந்த இலக்கியம், வைணவ இலக்கியம் என்பன பொருண்மையில் உரையாசிரியர் பற்றி விரிவாகப் பேசப்படுகிறது.

ஏமாற்றம்

வாசிப்பில் வாசகனின் பொது எதிர்நிலை ஏமாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. நூல் வாசிப்பில் ஏற்பட்ட எதிர்நிலையில் பொருண்மை என்பது, முன்னாய்வுகள் குறிப்பிடப்படவில்லை. திராவிடப் பிரகாசிகை 1989-இல் இலக்கண மரபியல், இலக்கிய மரபியல் என்ற பகுப்பை அடிக்கோடிட்டது. 1968-இல் உருவான மு.வை. அரவிந்தன் எழுதிய உரையாசிரியர் நூலில் இதற்கான விளக்கம் இல்லை. ஆனால் 1970களில் வெளிவந்த மு.அருணாசலம் எழுதிய பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டு தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இலக்கிய உரையாசிரியர், இலக்கண உரையாசிரியர் என்று பகுப்புமுறை காணப்படுகிறது. திராவிடப் பிரகாசிகை நூல் முன்னாய்வாக மு.அருணாசலம் காட்டுகிறார்.

உரையாசிரியர் நூலை மூன்று பிரிவுகளாக பகுத்துள்ள அமைப்பிற்குப் பல இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் காரணம் எனலாம். கா.சு.பிள்ளை 1930-இல் எழுதிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு ஆய்வுப் பகுப்பிற்கு முக்கிய காரணமாக அமைகிறது. கி.வா.ஜகந்நாதன் எழுதிய சிறப்புரையில், “இவருடைய சில பகுதிகள் ஏற்க தகாதன என்று சொல்வதை எல்லாரும் உடம்படாமல் இருக்கலாம்” (மு.வை.அரவிந்தன், 1963, உரையாசிரியர், ப.25). எனவே, நூல் வாசிப்பில் ஏமாற்றம்.

நிறைவு

உரையாசிரியர் பற்றிய முதல் திறனாய்வு நூல் என்பதால் பல்வேறு புதுமையான செயல்பாடாக பல பகுதிகளை அமைத்துள்ளார். சான்றாக, இறையனார் உரை என்று எடுத்துக்கொண்டால், உரையின் வழியாக ஆய்வு செய்த முறை, இறையனார் பற்றிய மதிப்பீடு என்பன பெரும் உழைப்பில் அமைந்தது எனலாம். சான்று:

1. பயிரக்கருத்துரைத்தல்
2. சொற்பொருள் விரித்தல்
3. தமிழ் மரபு பேணுதல்
4. இலக்கணக் குறிப்புத் தருதல்

5. பழைய பாடல்களை மேற்கோள் காட்டுதல்
6. வினா, விடை முறையில் பொருளை விளக்குதல்
7. செய்யுள் நடையில் உரைநடை
8. கருத்தைத் தெள்ளத்தெளிவாகக் கூறுதல்” (மு.வை.அரவிந்தன், 1968, உரையாசிரியர்)

என்பதான திறனாய்வு முறையை முன்வைக்கிறார். 1965, 1968 களில் ரஷ்ய இலக்கிய வாசிப்பு பெருகி இருந்த காலம். மேலை இலக்கியத் திறனாய்வு வாசிப்பு பெருகி இருந்த காலத்தில் மரபுசார்ந்த திறனாய்வு முறையை மு.வை.அரவிந்தனிடன் தெளிவாகக் காணமுடிகிறது.

இளம்பூரணர் பற்றி இவர் கூறும் மதிப்பீடு “ஆழமான தெளிந்த நீரோடை போன்றது” என்பது சிறப்புக்குரியதாகும்.

சேனாவரையர் ‘பாடம் சொல்லும் ஆசிரியராக இருந்தார் என்பதும், படைத்தலைவர் குடியில் பிறந்தார் என்பதும் உரையில் காட்டும் மேற்கோள் கொண்டு கண்டுணர முடிகிறது என்பதை நிறுவுகிறார். நச்சினார்க்கினியரை’ நூலறிவோடு நுண்ணறிவும் உடையவர் என்பதையும் நிறுவுகிறார்.

செ.வேங்கடராமச் செட்டியார் மு.வை.அரவிந்தனார் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், “உரை வேற்றுமை கண்டு நல்லனவற்றையும் அல்லனவற்றையும் சீர்தூக்கும் நோக்கம் வளர்ந்து வருகின்றது. செல்வாக்கு உடையவர்களின் சொல்லை அப்படியே ஏற்கும் நிலைமாறி, நல்லது எது, சிறந்தது எது, பொருத்தமானது எது – என்று ஆராயும் திறன் பெருகி வருகின்றது. புகழ்பெற்ற உரையாசிரியர்களின் பொருந்தாக் கருத்துக்களை மறுக்கும் துணிவு தலை தூக்கியுள்ளது. யார் சொல்கிறார்கள் என்று பார்க்கும் நிலைமாறி என்ன சொல்லுகின்றார் என்று நுணுகி நோக்கும் நிலை ஏற்பட்டு வருகின்றது” (மு. வை.அரவிந்தன், (1968) உரையாசிரியர்கள், ப.20) என்ற கருத்தின் மூலம் திடமான திறனாய்வுச்சாடலை முன்வைத்துள்ளார் என்பது புலப்படுகிறது. அக்கால செல்வாக்குப் பெற்ற உரையாசிரியர்களையும் மறுக்கும் துணிவு இவரிடம் இருந்திருக்கிறது. எடுத்துக்கொண்ட பொருண்மையில் திடமான எழுத்தை முன்வைத்திருக்கிறார்.

மறுப்பு

நூலின் இயல் பகுப்பு முக்கியமானதாகும். இந்நூல் அறிமுகம், ஆய்வு, நோக்கு என்று கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. அறிமுகம் என்பது வரலாறு போன்றது. உரையின் அடிப்படைகளை எடுத்துரைப்பது.

ஆய்வு என்ற பகுதியில் பொருண்மைகளை வகைப்படுத்துகிறார். இவ்வகைப்பாட்டில் நூலாசிரியர்க்கு மிகப்பெரிய குழப்பம் இருப்பதை அறியமுடிகிறது.

1. பொருண்மைகள் அடிப்படையில் வகைப்பாடு அமையலாம்
2. ஆசிரியர்களின் கால அடிப்படையில் அமையலாம்
3. ஆண்டுகள் அடிப்படையில் ஆசிரியரும் பொருண்மைகளும் விரவி வரலாம்

ஆனால் இந்நூலைப் பொறுத்தவரையில், இலக்கண உரையாசிரியர். அடுத்து நச்சினார்க்கினியர் என்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பாகுபாட்டில் இலக்கண உரையாசிரியர் இலக்கிய உரையாசிரியராக இருப்பதால் பொருண்மை அடிப்படையிலும் தனிமனிதர் அடிப்படையிலும் கட்டமைப்பு செய்யப்பட்டது எனலாம்.

இந்நூலின் இயல் பகுப்பு முறையை உற்றுநோக்கும்போது, தெளிவின்மையை உணர முடிகிறது.

1. இலக்கண உரையாசிரியர், இலக்கிய உரையாசிரியர், காப்பிய உரையாசிரியர், சமயநூல் உரையாசிரியர் என்ற பாகுபாடு உள்ளன.
2. திருக்குறள் உரையாசிரியர், நன்னூல் என்ற நூல் அடிப்படையில் இயல் பகுப்பு அமைக்கப்பட்டுள்ளன.
3. நச்சினார்க்கினியர், பரிமேலழகர், சிவஞான முனிவர் என்று உரையாசிரியர் பெயர் கொண்டு வகைப்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.
4. இலக்கண உரையாசிரியர், இலக்கிய உரையாசிரியர் என்று இரண்டு முறை வந்த தலைப்பையை எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக ஒரே பெயர் இரண்டு முறை தொடர்ச்சியா வராமல் இடையிடையே மாறி வந்திருப்பது குழப்ப நிலையைக் காட்டுகிறது.

இவ்வியல் பகுப்பில் காலம், பொருண்மை தனிமனிதர் என்ற கலப்பு நடையில் நூல் வடிவமைப்பு இருப்பதாக உள்ளது. நூலாக்க முறையில் இம் அமைப்பு முறை மறுத்துரைக்க வேண்டியதில்லை.

ஏற்பு

இந்நூல் 1968-இல் பதிப்பித்து வெளிவருகிறது. இக்கால அரசியல் நிலைப்பாடு தமிழகத்திலும் இந்தியாவிலும் புத்தொளி பெற்றதாக இருந்தது. இந்தியாவில் பிரதமராக இந்திராகாந்தி அவர்கள் 1966-இல் பதவி வகித்தார். துடிப்பான வீரம் செறிந்த பிரதமர். இதே காலகட்டத்தில் தமிழகத்தில் காங்கிரஸ் வீழ்ச்சியுற்று திராவிட கட்சி எழுச்சி பெறுகிறது.

1968-இல் தமிழ்நாட்டில் திராவிடக் கருத்தியல் இலக்கியங்களுக்குள் உள் புக ஆரம்பிக்கிறது. இச்சூழலில் பக்திக்கும் திராவிட அரசியலுக்கும் இடையே சொல் புனைவாக்கங்கள் பெறுகின்றன. இறை அடியவர்களைத் திருத்தொண்டர் என்று அழைத்தனர். திராவிட அரசியலில் கட்சி உறுப்பினர்களைத் தொண்டர்கள் என்று அழைத்தனர்.

உரையாசிரியர்களைப் பற்றி மதிப்பிடும்போது தமிழ்மீட்சி இயக்கம், தொண்டர் திருக்கூட்டம், தமிழக்காவலர் என்று தலைப்புகளின் வழி சமகால திராவிட அரசியல் கருத்தியல் உருப்பெற்றது எனலாம். தொண்டர் திருக்கூட்டம் என்ற சொல்லின் மூலம் திராவிட சிந்தனை மரபை உள்வாங்கியுள்ளார் என்பதை உரணலாம்.

முடிவுரை

வாசிப்பு முறையென்பது ரோலன் பார்த்தின் ஆசிரியன் இறந்துவிட்டான் என்பதும், டெரிடாவின் கட்டவிழ்ப்பும் சூரின் மொழி கிறியடையாளங்ககளாகவும் இயங்குகிறது என்பதான பொருண்மைகள் முன்வைக்கப்பட்டு வாசிக்கப்பட்டன. இலக்கிய உணர்திறன் இல்லாதவர்களிடம் சிக்கிம் இலக்கியப் பிரதி அவர்களது வாசிப்பில் முச்சுத் திணறி இறந்துவிடுகிறது என்பார்கள். அதைப்போல் உணர்திறன் கொண்ட வாசகனிடம் கட்டுண்ட பிரதி மறுபுனைவாக்கம் பெறுகிறது என்பார்கள். இவ்வகையில், உரையாசிரியர்கள் என்ற நூல் தட்டையான வாசிப்பின் வாயிலாக இயல்பாட்டில் உள்ள சிக்கல்கள் மாற்றியமைக்கப்படவில்லை. பல பதிப்புக்கள் வந்தும் நூலாசிரியர் மூன்று பதிப்புகளுக்கு முன்னுரை கொடுத்தும் இயல்பகுப்பில் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை.

நூலாசிரியரின் சமகால அரசியல் போக்கிற்கு ஏற்ப சொல்லாடல்களும் ஆவு முடிவுகளும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

துணைநூற்பட்டியல்

- Aravinthan, mu. Vai., (2008). (II Edition), Uraiyaasiriyarkal, Manivaasakar pathippagam, Chennai.
- Arunaachalam, mu., (1970). Tamil Ilakkiya varalaru pathimunraam nutraandu, Thi Parkar, Chennai.
- Dhuraismibillai., Avai., S. (1996). Puranaanuru, Kalaga veliyidu, Chennai
- Ilangumaran, Ra., (1977)., Uraiyaasiriyarkal kanda sorporul nunmai vilakkam,(A serial), Thirunelveli thenninthiya chaivasiththantha nurpathippugalakam, Chennai.
- Ilampuranar,Tolkappiyam porulathikaram, (1971). Kalaga veliyidu, Chennai.
- Ilangumaran, Ra., (2016)., (sixth edition), Ilakkana varalaru, Manivaasakar pathippagam, Chennai.
- Kirusnamoorthi, sa., (1985)., Urai kazhangiyam, Manivaasakar pathippagam, Chennai.
- Mathaiyan, pe., (2004) uraiyial, Pavai pabulication, Chennai.
- Jayamogan. Readers respond theory, December.9, 2020/www.jeyamohan.in
- Saravanajothi, S. (2020), Ethic literature and tradition of thinnai theory, Journal Of Tamil Studies Vo 1 No 1., <https://ejournal.upsi.edu.my/index.php/JTS/issue/view/321>
- Saravanajothi seetharaman, July 19, 2024, Usage of Panpuththogai in Kurinjippattu, IJCRT2407544 International Journal of Creative Research Thoughts (IJCRT) www.ijcrt.org